

ئه‌وش ده‌قی دو کامینه‌که‌ی هاوری کاوه‌ی موته‌دیه‌که‌له‌سه‌ری سزا دراوه‌.

کنفرانس پراگ بدون کوچترین اشاره‌ی به‌وجود ملت‌های دیگر و بدون اشاره‌به‌(طور مطلق) هیچ نوع خواسته‌مبارزاتی و تنها با دوباره‌سر دادن شعارهای آشکارا شوینستی با صدور بیانیه‌ی ای بکار خود پایان داد، شرکت احزاب کرد در چنین کنفرانس‌هایی قاعدتا باید درس عبرتی برای آنان باشد که

1. هر تجمعی از ناراضیان تبعیدی را بعنوان اپوزیسیون به‌مردم معرفی نکنند.

2. شرکت در تجمعات اینچنینی نه‌تنها وزن جنبش کردستان را در نزد مردم آزادیخواه ایران بالا نمی‌برد، بلکه دقیقاً نتیجه‌آن معکوس است.

3. باید هدف شرکت در چنین تجمعات بی‌خاصیت و ارتجاعی از قبل معلوم باشد.

4. طرح مسئله‌کرد یکی از وظایف تخطی‌ناپذیر احزاب کردستان و تعریف منطقی فلسفه‌وجودی آنان است، بنابراین تخفیف و تعدیل این مسئله‌به‌مسئله‌ملت‌های ایران، عللعموم نقض غرض است و شرکت در هر تجمع بدون این امر مهم را مسجل در خود مستتر داشته‌باشد. اگرچه نمایندگان کرد باید مدافع حقوق ملت‌های دیگر ایران باشند ولی پیش شرط حضور و شرکت در هر تجمع و سمینار و کنفرانسی برای احزاب کرد بنا به‌تعریف باید طرح مسئله‌باشد که وجود آنان را تعریف می‌کند. در غیر اینصورت نفس بودنشان مبهم و سوال برانگیز است.

هیچ شتیک پاساوی بی‌ده‌نگی حیزبه‌سیاسی کانی کوردستانی ئیران له‌به‌رابه‌ر مانگرتوانی زیندانی سیاسی کورد له‌زیندانه‌کانی تورکیه‌ناکا.

به‌سپاسه‌وه:

1. فریشته‌گولپه‌روه‌ر

2. خالید سیاده‌ت

3. به همن عه ليار

4. ماجيد پاشايي

5. جه عفر ئيلخانيزاده

6. به دري ته وحيدى

2012-12-23